



90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

LEVI MØRK

Eg havi mong hjartamál í lokalpolitikki

LEVI MØRK VALDI AT STILLA UPP TIL **KOMMUNUVALIÐ** Í 2008, TÍ HANN **SAKNAÐI** TEY BLEYTU **VIRÐINI**. HANN HELDUR, AT SITANDI **BÝRÁÐSSAMGONGA** HEVUR **AVRIKAÐ** NÓGV **STÓRMÁL** Í SKJÓTT FARNA **VALSKEIÐI**, MEN HANN HEVUR **IKKI** ENN TIKIÐ **STØÐU** TIL, UM HANN **STILLAR** UPP AFTUR Í **HEYST**

Hvat fekk teg at fara upp í kommunalpolitikk?

Eg eri uppvaksin við kommunalpolitikki. Pápi mín var býráðslimur hjá Vágs kommunu í 24 ár fram til 1. januar 2009. Somuleiðis vóru góður menn, sum Ovi Mikkelsen, sáli, og Henrik Old dagligur gestir í mínum barnaheimi í Vági. Samfelagsviðurskifti, søga og politikkur hava annars altíð havt mín áhuga. Eg var ikki meira enn 8 ella 9 ár tá ið eg fyrstuferð royndi at fylgja við politiska kjakinum, sum tá var.

Hvørji eru tíni hjartamál?

Eg havi mong hjartamál: Serliga er tað barna- og ungdómsøki, sum er míni stóru hjartamál. Okkum vantar enn ein nýggja dagsstovn í Kollafirði og enn fleiri frítíðartilboð til ungdómin eitt nú á Argjum. Børn við serligu tørvi, sálarveik, rørðslutarnað og eldri hava eisini høga raðfesting. Somuleiðis er ítróttur ovarliga í mínari raðfesting. Okkum vantar ein fót bólsvøll í Hoyvík, 50 metra svimjihyl, musikkskúla, golfvøll og eitt Baðiland hevði ikki verið av vegnum. Sum nevnt omanfyri, so er KT-øki eisini eitt stort hjartamál. Men tað er gongd komið á fleiri av hesum politisku málum.

Hvørji eru størstu avrikini hjá sitandi samgongu?

Skúlin á Argjahamri, skúlin við Løgmannabreyt, Boðanesheimið, fleiri ungdómshús eru komin, 3 flokkur fær nú frítíðarskúlatilboð og fleiri útstykkingar eru nú í Hoyvík og í Kollafirði. Enn er sjálvsagt nógv sum er í gerð eitt nú verður Hoyvíkshøllin og umbygd osv.

Stillar tú upp aftur?

Eg havi ikki tikið endaliga støðu, men her kann alt henda, tí mær dámar væl lokalpolitikk, tí tað er skjótt frá hugskoti til handling.

Hvussu heldur tú teg í for?

Eg spæli fót bólt innandura og uttandura.

Hvat gert tú í frítíðini?

Eg havi ikki nógva frítíð, men eg royni at vera heima, tá ið tað liggur fyri.



Ferðast tú nógv í egnum landi?

Eg ferðist alt ov lítið, havi ikki stundir til tað. Men eri viðhvørt í Vági.

Tá ið tú ert uttanlands, er tú til sól á strondini ella til aktiva feriu?

Eg eri nok til bæði. Havi akkurat verið í Danmark, men tað var ein aktiv ferja.

Hvat er tí lívrættur? Fleskasteik, eplir og brún sós.

Hvørjum hyggur tú at í sjónvarpinum?

Føroyskar sendingar, søgusendingum, krimifilmun og dokumentar sendingar hjá eitt nú DR2.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

Tórshavn »Byur og býarbørn« hjá Birgar Johannesen

Verður tú framvegis býráðspolitikari um 10 ár?

Tað má tíðin fara at vísa, men mær dámar hetta væl, og ein skal jú gera tað, sum einum dámar.

UMAFTUR AFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012



Loftkent leiðsluskeið

Eina ferð í flogfarinum sat eg við síðuna av einari snøggari kvinnu, sum hevði hildið leiðsluskeið í Føroyum. Hon er dansk sjálvandi.

Eftir tað obligatoriska túna-prátið um veðrið í Føroyum spurdi eg, ikki bara tí eg var høviskur, men eisini av forvitni spurdi eg, hvat ein góður leiðari er, hvussu ein góður stjóri er.

Spurdi, hvat krevst av einum fólki, sum er so ósmæðið, at tað bjóðar seg fram at stýra einum arbeidsplassi.

Hon hevði sjálvandi svarið, hevði jú skeið í júst hesum evni. Um eg kundi fáa svarið fyri einki. Jú, gamaní, svaraði hon og flenti, skilti sarkasmuna í spurninginum.

Leiðarar og stjórar eiga fyrst og fremst at minnast til fyrsta og annað boð hjá teimum ovast uppi, eingin við síðuna av og eingin yvir.

Fyrsta boð, segði hon so: tú skalt vanvirða tíni starvsfólk.

Annað boð: ver arrogant/ur.

Eg kann taka triðja boð við eisini, segði hon. Hav ein starvsfólkadag um árið, so halda starvsfólkini kjaft allar hinar dagarnar.

Ja, og tað fjórða, segði hon kát so eftir at hava fingið sær úr reyðvinsglasinum úr plasti.

Sig einki fyri fólki.

Hetta er kjarnin í tí at fáa góð úrslit á arbeidsplassinum.

At forkela fólk er at spilla tey við eftirlæti. Meira tey fáa, meira krevja tey. Fáa tey ikki, grenja tey til tey fáa. Júst sum børn, júst sum børn.

Eigur tú børn, spurdi hon. Nei.

Eg væntaði nú, hon fór at siga, hvussu nógv, hon átti, men tað gjørdi hon ikki. Og eg legði ikki í at spyrja.

Og so var tað klassikarin, heimsins vánaligasta umbering, vit hava ikki ráð. Strika orðið prioritering og raðfesting í orðabókunum.

Soleiðis segði hon har uppi millum skýggini, 825 km/t.

Fært tú selt handan boðskapin í Føroyum, vildi eg vita.

Ja, sum einki, svaraði hon.

Fyri nógvar pengar, segði eg.

Eg líði onga neyð, segði hon.

Og vit fóru at tosa um alt annað, okkurt meira hugaligt og ikki so kyniskt.

Eg segði henni frá einum av mínum yndisstøðum í Keypmannahavn, sum selur smurt breyð, øl og brennivín og nógvan hugfarsligan hugna sum fyrr í tíðini.

Breyð við snerktum, royktum álli og steikifeitti í staðin fyri smør. Og eina flis afturat við gomlum røstum osti við rommi. Snaps í fornuftigari stódd. Ein vanligur snapsur er fyra sentilitrar, ein fornuftigur snapsur, sum fryntligi tænarin kallar hann, er seks sentilitrar, sjálvandi. Og myrkt øl. Og hugni sum sagt og eingin skundur. Síðani upp aftur í býin í góðum lagi, hóast eisini tað, at vera væl hýrdur, er forboðið, tí tað er heilsuskaðiligt.

Alt, sum var etið og drukkið har niðri, er eisini heilsuskaðiligt.

Sama ger. Vit fáa at síggja, hvat telur við og hvat ikki á dómadegi.

Man tað eisini vera ein stór synd at spilla seg sjálvan við eftirlæti?

Vit komu til Kastrup í øllum góðum. Og eg veit framvegis ikki, um hon skemtaði ella tosaði í fullum álvara.

Og minnst til, nú sólin er her, at eisini hon er skaðilig.

Havi ikki hoyrt ella lisið enn, at mánin er skaðiligur. Men uttan iva er hann tað.

Vit kunnu til dømis siga, at tey, sum síggja mánan, sova helst ov lítið. Og tað er ringt fyri heilsuna. Ja, tað ber til at doyggja av svøvnloysi.

Las beint nú, at meistarinn Haneke fekk gull í Cannes fyri filmin Amour. Havi ikki sæð filmin. Men eg veit, at gullið er uppiborið. Eg veit, at Amour er ein góður filmur. Tí Haneke ger ikki vánaligar filmar.

Hesin nýggi filmurin brúkar tesuna hjá týskaranum Ernst Bloch, sum segði, at deyðin er ein gøla, hann er ein háðan móti teimum livandi.